

צבא בא

אולם, למרות כל שנאמר לעיל, עדיין חייבים אנו לבחון במלוא האחריות את רעיון מכירת צה"ל בבחינה העיקרית והחשובה מכל — האם ימלא צה"ל הפרטי את יעודו המרכזי, שהוא הגנת המדינה, טוב יותר או רע יותר מצה"ל הממלכתי.

ואכן, גם בשאלה מהותית וגורלית זו התשובה היא חד-משמעית — גם להגנת המדינה עדיף צה"ל הפרטי על זה הממשלתי.

הקריטריון הראשוני לבחינת פעילותו של צבא כלשהו היא מידת יעילותו הטיפעולית.

צה"ל הפרטי, לבד מהחיסכון שכבר הזכרנו, ינער מעליו את עודפי השומן, יצמצם עד למינימום ההכרחי את הבירוקרטיה הצבאית אדירת הזרועות ויעשה הכל כדי לפעול ביעילות מירבית. כחברה הפועלת על בסיס כלכלי, הרי היעילות היא הנר המאיר לפעולותיה, שכן כל חוסר-יעילות פירושו המיידית הפסד כספי ודאי.

לכן יהיה צה"ל הפרטי, בכל מקרה, יעיל לאיך ערוך יותר מכל צבא ממלכתי-ממשלתי-בירוקרטי שהוא.

הקריטריון החשוב האחר לבחינת הצלחת צבא במשימותיו היא רמת המוטיבאציה של חייליו.

גם בנושא זה ברור לחלוטין שרמת המוטיבאציה של חיילי צה"ל הפרטי תהיה גבוהה הרבה יותר מזו של חיילי צה"ל הממלכתי. השירות לא יהיה כפוי, אלא תוצאה של בחירה חופשית. תנאי השירות יהיו משופרים ללא הכר, לעומת התנאים הנור-כחיים. הגמול הכספי יהיה גבוה ביותר, ללא כל השוואה לתשלומים שמשלם צה"ל הממשלתי לעובדי דיו.

צירוף רמת היעילות הגבוהה של צה"ל הפרטי עם רמת המוטיבאציה הגבוהה של חייליו יוצר צבא חזק ואדיר, שיכולתו להגן על המדינה לא רק שאינה קטנה מזו של צה"ל הממלכתי, אלא אף עולה עליו בכמה וכמה דרגות.

אכן, העמדנו בבחינות קשות ובדקנו מכל הזוויות את רעיון מכירת צה"ל ליזמים פרטיים, והנה מסתבר, כי מכל בחינה ומכל זווית עדיף צה"ל פרטי על צה"ל הממלכתי.

לכן הריני חוזר וקורא לממשלה למכור את צה"ל למשקיעים פרטיים, ויפה שעה אחת קודם למחדל נוסף.

סכון אמיתי וימנע מכל ביזבזו שהוא. יותר לא תהיה הרגשה שמדובר בכספי-ציבור, שהינם כבור ענק חסרת-תחתית, ושניתן להשחיתם ולהשליכם ביד נדיב. כמו בכל עסק פרטי תהיה כל הוצאה של כל לירה מחושבת עד אחרונות האגורות.

לפי חשבון מתון, לו היה צה"ל כבר היום צבא פרטי, היה הדבר מביא לחיסכון של 30% בתקציב הביטחון, ויש אף הגורסים שתקציב הביטחון היה מתקצץ לכדי מחציתו.

פירושו של דבר, מהבחינה המעשית, הגדלה מיידית של תקציבי הרווחה והשירותים, הקטנה גיר-כרת של עול המיסים וצימצום משמעותי של תלותנו בארה"ב.

גם מבחינת מאזן התשלומים ויתרות מטבע החוץ תהיה לצה"ל הפרטי השפעה רבת-היקף.

צה"ל יוכל, לשם דוגמה, לשמש מכשיר פיר-סומי בינלאומי אדיר, בין פקודה לפקודה ישדרו מכשירי הקשר ג'ינגלים עליזים, הטנקים ישאו עליהם כרזות ודגלונים-פירסומת צבעוניים, והמטוסים יכתבו באוויר סיסמאות-פירסומת ענקיות לפני שהם צוללים להפצץ.

כצבא פרטי, שאינו קשור להגבלים מדיניים, יתאפשר לצה"ל לייצא שירותי-צבא מלאים, בנשק ובאדם, לכל המעוניין, ואין ספק לאור המוניטין שרכש צה"ל לעצמו, שיהיה ביקוש עולמי רב לשירותיו.

אפשרויות אלו יעשירו את מדינת ישראל בזרי-מה מתמדת של מטבע חוץ וישפרו במהירות מדר-הימה את מאזן-התשלומים המעורער שלנו, בדרך לעצמאות כלכלית מלאה.

גם בהיבט כלכלי-חברתי פנימי יהיה לצה"ל, כצבא פרטי, השלכות חיוביות, שכל-כולן יתרונות ומעלות.

כדבר ראשון תבוא הקלה מיידית בכפייה הממ-שלטית ויתר חופש לפרט. שירות החובה יבוטל וכמותו ושירות המילואים, רק מי שירצה יילך לעבוד בצבא. מי שלא ירצה — יוכל לעסוק בכל דבר אחר.

כתוצאה מכך, ובעקבות הצמיחה הכלכלית הר-אדירה שתתרחש בצה"ל, תיווצר תחרות-חופשית חזקה, מחוץ למול יכולת כספית גבוהה של הצבא, מאידך. תנאי השירות יושפרו, כולל שבוע-לחממה בן 5 ימים בלבד ושירות-שנתי בחוץ-לארץ, וגם רמת המשכורות תעלה מעל ומעבר לכל משכורת אפשרית אחרת במשק.

המשק הישראלי כולו יעבור למצב של צמיחה כלכלית ותעסוקה מלאה. יפתחו אפשרויות חדשות לבעלי יוזמה, מעוף וחזון, והעיקר — רמת-החיים תעלה מעלה-מעלה בקצב מהיר ותרקיע שחקים.

למצב הכלכלי שישתחרר במשק תהיינה השלכות כמעט מיידיות על המצב החברתי.

העלייה התלולה ברמת-החיים הכלכלית תביא בעקבותיה חיסול כללי של כל הפערים הכלכליים והחברתיים שידעה ישראל ב-30 שנות קיומה הרא-שונות. כולם ישרתו בתנאים נוחים להפליא, המ-ש-כורות תהיינה גבוהות מאד, והכל יוכלו לפרנס את משפחותיהם ברוחבי-יד ובכבוד גדול. ישראל השנייה, פער חברתי, מצוקה — כל המילים הללו יעלמו מן המילון כלא-היו.

בזמן האחרון, לאור חילופי השלטון, מדברים על מכירת חברות ממשלתיות למשקיעים פרטיים.

עקרון המכירה או אי-המכירה הוא עקרון הרווח וההפסד — חברה ממשלתית שמרוויחה יש למי-כור, ואילו חברה ממשלתית שמפסידה יש להשאיר בידי הממשלה.

אי לכך, למשק כנפי הרוח הרעננה הזאת, הריני קורא בזאת למכור את צה"ל למשקיעים פרטיים.

צה"ל הוא צבא מנצח, שאינו מפסיד לעולם, ולכן, עליפי עקרון הרווח וההפסד הנ"ל, יש למוכר-רו ומייד.

אני מודע לכך שבמבט ראשון עלול הרעיון הזה להיראות מטורף, חולני, מזעזע, אפיקורסי, מביש וחסר-סיכוי —

צה"ל כנכס לאומי נראה כולונו כתופעה שמעבר לקדושה. מאז ימי ראשית המדינה הורגלנו לראות את צה"ל כחברה ממשלתית לכל דבר. אנו, "יודעים" שצה"ל הוא רכוש המדינה כמו ששתיים ועוד שתיים הם ארבע.

אך אני מציע לכולנו, כאנשים ראציונאליים, ודווקא בימים אלו של חילופי שילטון, להשתחרר מדעות קדומות ומפרות קדושות. הבה ננסה, למרות כל הקשיים האמוציונאליים, לבדוק את הרעיון בשקט ובתבונה — צה"ל כחברה ממשלתית או צה"ל כחברה פרטית — מה עדיף?

לאחר בדיקה מדוקדקת של כל הנתונים ומתוך שיקול מעמיק של כל הסיכויים והסיכונים, אין לי צל של ספק — שמכל בחינה שהיא, לאור כל שיקול שהוא, לטובת מדינת ישראל ולמען עתיד ילדינו — עדיף שיהיה צה"ל בידיים פרטיות ולא בידי הממשלה.

קודם כל מהבחינה הכלכלית הטהורה. צה"ל בידי יזמים פרטיים יהיה צבא שינהיג חי-